

Vypraveno

dne 2. 12. 14 35.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
V souladu s GDPR

MVCRP012ZIQJ

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 6. 12. 2014
podpis:

V Praze dne
Č.j.: MV-127292-5/VS-2014

27-11-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0183r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar. – Jordánsko, státní občan Jordánského hášimovského království, trvale bytem 10, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 28. 7. 2014, č.j.: VS-800/835.3/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 30. 12. 2013.

Žadatel je státním občanem Jordánského hášimovského království a v České republice mu byl povolen trvalý pobyt ode dne 29. 5. 2006. V roce 2007 uzavřel v Jordánsku manželství, ze kterého se dne 18. 4. 2010 narodilo dítě. Manželka s nezletilým synem žijí rovněž v České republice.

V případě žadatele se jedná o jeho třetí žádost. První byla podána v roce 2012, pravomocně byla zamítnuta dne 6. 11. 2012, druhá žádost byla podána cca půl roku po zamítnutí předchozí žádosti, pravomocně byla zamítnuta dne 3. 10. 2013. Třetí žádost podal žadatel již po měsíci a půl od zamítnutí předchozí žádosti.

II.

Žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 1996, nejdříve na základě dlouhodobého víza za účelem studia, poté na základě povoleného dlouhodobého pobytu v souvislosti se studiem 1. Lékařské fakulty University Karlovy v Praze. Po ukončení studia požádal o změnu dlouhodobého pobytu za účelem zaměstnání. Od 1. 11. 2006 pracuje jako lékař v Nemocnici Znojmo jako ortopéd. Je členem České lékařské komory. Na adrese povoleného trvalého pobytu žije s rodinou ve vlastním bytě.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu upravující pobyt a vstup cizinců na území České republiky tím, že v měsíci únoru 2011, kdy se s rodinou přechodně přestěhoval do městského bytu, který má v současné době s manželkou již ve vlastnictví, nenahlásil z neznalosti předpisů změnu místa pobytu. Nespĺněnou citovanou zákonnou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra žadateli prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra žadateli nespĺnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádosti svým rozhodnutím ze dne 28. 7. 2014 nevyhovělo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel dne 22. 8. 2014 prostřednictvím elektronické podatelny Ministerstva vnitra rozklad, který nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem. V souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu bylo toto podání potvrzeno písemným podáním žadatele předaným provozovateli poštovních služeb k přepravě dne 23. 8. 2014. Toto podání však trpělo vadami, takže žadatel byl Ministerstvem vnitra vyzván ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu k jejich odstranění. Žadatel následně zaslal dne 8. 9. 2014 prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb validní rozklad. Na základě výše uvedeného tak lze považovat rozklad žadatele za podání učiněné v zákonné lhůtě, neboť zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadateli vloženo do domovní schránky a ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu bylo doručeno dne 11. 8. 2014.

Žadatel v rozkladu uvádí, že porušil zvláštní předpis na úseku vstupu a pobytu cizinců na území České republiky při změně místa pobytu z důvodu neznalosti předpisů a časové tísně způsobilé náročnou prací a kontinuálním vzděláváním ve zdravotnictví a podrobně popisuje, jak a proč se tak stalo. Namítá, že v napadeném rozhodnutí nebyla zmíněna délka lhůty, kdy by měl prokázat, že v budoucnu bude dobrovolně a řádně plnit své povinnosti pobytového režimu.

Žadatel dále uvádí, že v České republice žije již od roku 1996, vystudoval zde vysokou školu, pracuje jako lékař a nyní absoluuje doktorské studium. Žádá, aby bylo přehodnoceno negativní stanovisko k vydání příslibu udělení státního občanství České republiky.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Jihomoravského kraje prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Zároveň přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a konstatuje následující:

V souvislosti s porušením povinností vyplývajících ze zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, kterým je zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ministr vnitra odkazuje na závěry prvoinstančního správního orgánu v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V uvedené souvislosti ministr vnitra odkazuje rovněž na dikci ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Z dikce, především ze slova „plní“, je nutno dovodit, že plnění povinností má být dlouhodobějšího charakteru. Ministr vnitra poukazuje na skutečnost, že dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dala žadateli víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezesbýtku naplňovat. Ministr vnitra proto neshledal důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by bylo možné žadateli prominout nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tedy plnění povinností vyplývajících ze zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt cizinců na území České republiky.

Ministr vnitra dále zdůrazňuje Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem sverchované státní suverenity. Není tedy

113

pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabyt jeho státního občanství.

K námitce žadatele, že napadené rozhodnutí nespécifikovalo nijak lhůtu, která by byla dostatečná k tomu, aby prokázal, že se již v budoucnu ničeho podobného nedopustí, ministr vnitra uvádí, že žadatel sám nedává správnímu orgánu příliš prostoru a možností k přehodnocení jeho negativního stanoviska, když podává v krátkém časovém sledu stále nové žádosti.

Ministr vnitra nepopírá, že žadatel žije na území České republiky nepřetržitě již od roku 1996, že zde vystudoval vysokou školu, rovněž nepopírá jeho vysoce záslužnou a prospěšnou pracovní integraci, kdy se již po několik stará o zdraví občanů žijících na území České republiky.

Skutečností však zůstává, že žadatel nespĺňuje jednu z podmínek pro udělení státního občanství České republiky, která mu nebyla prominuta, když na prominutí jakékoliv podmínky ani na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Tento princip je podepřen i usnesením Ústavního soudu čj.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8. 3. 2000, usnesením Ústavního soudu čj.: II. ÚS 624/06 ze dne 17. 5. 2007, ale i v napadeném rozhodnutí zmiňovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj.: 4 As 142/2013 ze dne 30. 1. 2014.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 28. 7. 2014, čj.: VS-800/835.3/2-2012, jímž byla žádost žadatele zamítnuta.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

